

ODTARGNIONY (3) *part praet pass pf*

odtargniony (2), **odtargnion** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-); a jasne.

sg m N (praed) odtargniony (1) CzechEp, odtargnion (1) KromRozm III. ◊ pl N m pers odtargni(e)ni (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: odtargniony od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. odtargnąć.

1. *Który poniechał, odstąpił [od czego] (2) : Przetoż od Chrystulá strofowány y od przedsię wzięcia fwego odtargniony: nie tylko li[ę] potym nie sprzećiwia/ ále ielzćze zá to dziekuie CzechEp 49; [BazHist 30 (Linde)].*

Wyrażenie: »gwałtem odtargniony« (1): gdy wyborych nauk nalepiey vsiľuią náfládowác/ tedy albo gwałtem bywaią od nich odtargnieni/ álbo [...] KwiatKsiqż F.

2. *Oderwany od jedności religijnej (1) :*

Wyrażenie: »od jedności [czego] odtargnion« (1): Bo káždy z nich w błád wwyedzyon/ á od yednołci ćyálá/ to yełt kołcyolá wlyłtkyego odthárgnyon być [...] może KromRozm III D8.

Synonimy: 2. oddzielony, oderwany, odłaczony, odszczepiony.

Cf ODTARGNAĆ